

den i Gældsbrevsudkastets § 25 foreslaaede Udvej i mange Tilfælde være utilstrækkelig for Ejeren, bl. a. fordi han vil være afskaaret fra at sælge Dokumentet eller paa anden Maade disponere over det. Han bør formentlig derfor have Adgang til Mortifikation.

De i Udkastet foreslaaede Regler hjemler kun Mortifikation af Kuponark, ikke af enkelte Kuponer. For saadannes Vedkommende maa Bestemmelsen i Gældsbrevsudkastets § 25 være tilstrækkelig. Det vilde ogsaa volde for store Vanskeligheder at optage enkelte Kuponer i den i § 10 omhandlede Liste.

§ 13 omhandler Mortifikation af Kuponark sammen med Hoveddokumentet, medens § 14 indeholder Regler om særskilt Mortifikation af Kuponark. Bestemmelserne omfatter saavel uforfaldne Kuponer som forfaldne Kuponer, der ikke er fraklippet Arket. Det forekommer nemlig hyppigt, at en Obligationsejer lader flere Terminer gaa, inden han hæver sine Kuponer. Det er endvidere ikke ualmindeligt, at en Obligationsejer af Sikkerhedshensyn har fraklippet en Kupon, der forfalder langt ud i Fremtiden, for derved at gøre Obligationen ikke-leveringsmæssig paa Børsen. Det foreslaas nu, at et saadant Forhold ikke skal hindre Mortifikation. Men det maa kun dreje sig om enkelte Kuponer, og disse maa fremlægges i Retten og efter Mortifikationen udleveres til Udstederen.

Kupon-Talonner til Obligationer og Aktier er ikke omtalt i Udkastet. De kan formentlig i Almindelighed kun betragtes som Legitimationspapirer, saaledes at Udstederen vel frigøres ved i god Tro at udlevere et nyt Kuponark til Talonens Thænde-haver, men lige saa vel kan og skal udlevere det mod Forevisning af selve Dokumentet. I saa Fald er Mortifikation af Talonen unødvendig og udelukket ved Reglerne i Udkastet. Men skulde Domstolene komme til det Resultat, at en Talon er af en saadan Beskaffenhed, at Udstederen kan gøre Kuponarkets Udlevering afhængig af Talonens Modtagelse, vil Mortifikation være hjemlet i § 1.

Til § 15.

Lige saa vigtigt det er, at Indkaldelsen til Mortifikation bekendtgøres paa en saa virkningsfuld Maade som muligt, lige saa stor Betydning har det, at der er let Adgang for enhver til at faa at vide, om et Papir er mortificeret. Der foreslaas derfor oprettet et Kartotek over mortificerede Massegældsbreve og Aktier, paa Grundlag af hvilket der mindst 2 Gange aarlig skal udgives en Fortegnelse.

Kartoteket og Fortegnelsen skal imidlertid ikke blot omfatte mortificerede Dokumenter. Naar man af Hensyn til Mortifikationsinstituttet indretter et saa stort Apparat, synes det praktisk at benytte dette ogsaa til at give Oplysninger om forældede Obligationer i Tilfælde, hvor Forældelsen ikke fremgaar af selve Papiret, jfr. herved de af Kommissionen samtidig hermed foreslaaede nye Regler om Forældelse af Massegældsbreve.

Mortifikation uden Dom.

Til § 16.

Som nævnt i Indledningen kan visse Dokumenter ifølge Lov eller særlig Vedtagelse mortificeres uden Dom. Adgangen hertil forudsættes bevaret. Men det foreslaas i 1ste Stykke, at ogsaa Indkaldelsen til Mortifikation af denne Art — dog kun, for saa vidt Dokumentet falder ind under § 1 — altid skal bekendtgøres een Gang i Statstidende, og at Bekendtgørelsen skal ske i det første Nummer i et Kvartal, jfr. § 6, 3die Stykke, 1ste Punktum, og Bemærkningerne dertil. Bestemmelsen udelukker ikke, at der vedtages kortere Frister for Indkaldelsen end de i § 6, 5te Stykke, angivne, jfr. dog Aktieselskabslovens § 27.

Ifølge Aktieselskabslovens § 24 j skal ethvert Aktiebrev, der udstedes efter Lovens Ikrafttræden, angive, „at Aktier skal kunne mortificeres uden Iagttagelse af Lovgivningens almindelige Regler“. Ogsaa ved Omsætningsgældsbreve bør det efter Kommissionens Mening være en Betingelse for Mortifikation uden Dom, at det